

Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

2001. máj.–jún.

VI/3. szám

Ára: 165,- Ft

Solymár – kegykép

A merész hit szárnyai

Zengjed nyelv a dicsőséges Test titkát, s a drága Vért,
melyet hullatván értékes váltságul az emberért
a föld Ura, a fölséges méh gyümölcse nem kímélt.

Egünk küldte, s nekünk szülte tiszta Szűz, szeplőtelen,
köztünk élt és hinté földre az ígét, mely jót terem,
s csodás szertartással ülte búcsúestjét ideleln.

Mert a végső estebédet tartván ő és társai,
együtt a törvényes étket jámborul fogyasztani,
étkül a tucatnyi népnek önmagát osztotta ki.

A kenyeret öntestévé ígézte az Ige-Test,
s a bor lett Krisztus vérévé: magyarázni ne keresd!
Hit dolga és igaz szívé, hogy erősen tartsa ezt.

Méltó ezt a nagy Szentséget térdre hullva áldani,
és a régi Szövetséget új rítussal váltani,
pótolják a test érzéket a merész hit szárnyai!
(Tantum ergo Sacramentum...)

Az Atyának és Fiának légyen áldás, dicsőség,
üdv, hozsanna és imádat, ujjongások hirdessék,
s aki Kettejükből árad: a Lélek is áldassék.

(Genitori Genitoque...)

Amen

(Himnusz, Úrnapi Vesperás)

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

Paul Claudel: Délben a Szűzanyánál	1
Mindszenty József: Lángtenger kell imádságból	2
Dsida Jenő: Édesanyám keze	4
D. C. Marmion: Szűz Mária bekapcsolódása Fiának művébe	5
Mária kegyhelyek	
Solymár	11
Ez a kegylem ideje. Imádkozzatok! Imádkozzatok!...	12
Perger Gyula: Amíg Ő akarja.....	13
VI. Pál pápa: A papi életben Isten az első	16
A lelkek buzgó szolgálata	17
Török József: Idős papok az Egyházban	18
Tóth Tihamér: Egy kis fehér ostya.	21
Az Oltáriszentség felbecsülhetetlen ajándéka	22
Tóth Tihamér: A Mária-tisztelet hitünket erőssé teszi	24
VI. Pál pápa: Amikor a rózsafüzér titkairól elmélkedünk	25
Rózsafüzér	
A dicsőséges olvasó titkai	27

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észre-
vétellel, javaslattal forduljon a lap szer-
kesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában
Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:
A Szentlélek Mátkája

A Tengernek Csillaga folyóirat meg-
rendelhető a Stella Maris Alapítvány
postafiók címén, megvásárolható temp-
lomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és
nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány

Délben a Szűzanyánál

Paul Claudel

Dél van. A templom nyitva áll. Belépek.
Jézus Krisztus anyja, nem azért jöttem, hogy kérjek.

Nincsen, amiért könyörögjek vagy amit följánljak neked,
Csak azért jöttem, Szűzanya, hogy nézzelek.

Hogy nézzelek, sírjak a boldogságtól.
Tudjam, hogy a fiad vagyok, és itt vigyázol.

Csak egy pillanatra, amikor minden elakad – Délben!
Veled legyek, Mária, ott, ahol te vagy.

Semmit ne szóljak, arcodon merengvén
Hagyjam, hadd énekeljen szívem a maga nyelvén.

Semmit sem szólni, csak énekelni, mert szív túlságosan tele már
Mint ahogyan találomra, váratlanul fölcsendíti furcsa énekét a rigómadár.

Mert te vagy a szép, mert te vagy a szeplőtelen,
Te vagy az asszony, akit fölmagasztalt végre a kegyelem,

A teremtmény kezdeti tisztaságában és kivirágzásának tetején,
Úgy, ahogy Isten kezéből kikerült eredeti ragyogása reggelén.

Elmondhatatlanul sértetlen vagy, mert te vagy Krisztusnak szülője,
S ő karjaidban az Igazság, az egyetlen remény, a világ egyetlen
gyümölcse.

Mert te vagy az asszony, az elfelejtett régi gyöngédségnek Édene,
Tekintetedre ellágyul a szív; és a szem könnyel lesz sűrűn tele...

Mert dél van, és mert híveid ma itt lehetnek,
És mert te mindörökké itt vagy, egyszerűen mert te vagy
Mária, egyszerűen mert dicsérhetjük létedet,
Jézus Krisztus anyja, legyen hála neked!

(fordította: Rónay György)

Lángtenger kell imádságból

Az idén tíz éve, hogy Mindszenty József esztergomi érsek földi maradványait ideiglenes nyugvóhelyéről, a mariazelli zarándokbazilikából ünnepélyes búcsúztatás után Esztergomba szállították, s ott végleges nyugvóhelyére eltemették. Mindez május 1–4 között történt. A száműzött bíboros megtért a magyar Sion ormára, több tízezer hívő imádságaitól kísértén, a keresztény Európa közéleti nagyságai jelenlétében; miközben a megszállók utolsó tankjai az ország keleti határállomásai felé tartottak, hogy végleg távozzanak.

A nehéz idők elején hangzott el Mindszenty József bíboros alábbi beszéde Budapesten, a Sziklatemplomban, 1947. május 13-án a fatimai ájtatosság kezdetén:

„Az Üdvözítő földi életében két irányban nyitotta meg szentséges Szívét: az ártatlan, tiszta gyermeknek és a bűnbánó embernek. A gyereknél nem nézte, ki fia, ki lánya, csak a tisztaság töretlen fényét kereste a szemében. A bűnösnél nem nézegette a házasságtörés és a latorság hajótöréseinek a nagyságát. Ő csak a bánatot kereste. Ha ezt a kettőt megtalálta, otthon volt a bűnös földön.

Különös – mondaná valaki –, hogy ilyen két végletben gondolkodott az Üdvözítő, minő az ártatlanság és a bűn. De nem az ártatlanságról és a bűnről van szó, hanem az ártatlanságról és a bűnbánatról. Ez a kettő pedig egy töre tér vissza: »Ha meg nem tértek, és nem lesztek olyanok, mint a gyermek, nem mentek be a mennyek országába« (Mt 18,3).

Ha Jézus Szívén akarok élni, a bűnbánat és kegyelem átalakító erejével oly alázatossá, oly egyszerűvé, oly hívővé, oly engedelmessé kell lennem, mint a romlatlan gyerek. Ahogy a költő mondja: gyermek vagyok, gyermek lettem újra.

Kedves Hívek! Ma van harminc esztendeje annak, hogy a távoli Portugáliának azóta immár világhíressé vált falujában, Fatimában három kis pásztorgyermeknek megjelent a Boldogságos Szűz; megmutatta töviskoszorús Szeplőtelen Szívét az emberiségnek. Megmutatta a poklot, a bűn vakmerő, sötét áradatát és kijelentette, hogy istentelen propaganda indul meg. Népek, nemzetek szűnnek meg, de végül a Szeplőtelen Szíve győzedelmeskedik. Egy hitetlen ország megtér. Hat alkalommal hirdette és sürgette, hogy engeszteljünk, és engeszteléssel hangoljuk irgalomra magunk és minden bűnös ember iránt az Úristen fölségét. A három gyermeknek és a világnak a rózsafüzér naponkénti imádkozását ajánlotta. A nép hitt; húszezer, sőt hatvanezer főnyi tömeg szorongott a szent helyen.

A hatóságok akadékoskodtak; nem akarták engedni a templomon kívül a vallásos összejövetelt. Elcsukták a gyerekeket. Az Egyház várt és nem sietett. Elzárkózott, csupán az ötödik jelenésen mozdult Leiria püspöke. De azután Fatima világjelenségeinek zászlaját lobogtatta.

XII. Pius felajánlotta az Egyházat és emberiséget Mária Szeplőtelen Szívének. Ekkor nevezte a Világ Királynőjének az Isten Anyját.

A múlt év karácsonyán a magyar püspöki kar az engesztelésről körlevelet olvastatott az ország minden templomában 1947. év lelki irányaként. Ebben rámutatott a kinyilatkoztatás és a magyar történelem fényénél, és a jelen örvényei felett az általános engesztelés szükségességére.

»Lángtenger kell az egész magyar földre imádságból, hitből és engesztelésből. Ezekkel felülhaladjuk a káromkodás és a vasárnap megszenteltetését: az Isten-tagadás, Egyház-bántás, az erkölcsi lazulás, a korrupció, a Tízparancsolat mindegyike sorozatos áthágásának sűrű szövevényét.

Az ország városai, falvai, tanyái, helyei, katolikus intézményei, zárdaik, iskolák társulatai, családjai álljanak a nagy természetfeletti, nemzeti erőfeszítésbe, az egyetemes, a helyről-helyre az egész egyházközséget átfogó engesztelésbe.«

Most ismét kérdezem Budapesttől és az országtól: megtörtént-e az engesztelés terén mindaz, ami történhetett, és aminek helyzetünkben meg kellett történnie? Adjatok számot, hogy sáfárkodtatok papok és szerzetesek, apácák és hívek, családok és szerzetházak, templomok és iskolák, egyesületek és társulatok. Egyházatok szabadságáért és hazátok sorsának jobbrafordulásáért Jézus Szíve és Mária Szíve előtt.

A hónap első péntekje, szombatja, vasárnapja engesztelő megszentelése. Mondattatok-e engesztelő szentmiséket? A bűntöt gyakoroljuk-e? Megkedveltétek-e az engesztelő szentségimádási napokat? Sorompóba léptetek-e a káromkodás ellen és a vasárnap megszenteléséért? A házasság körüli fertő lecsapolása, a nem szentségi házasságok rendezése körül apostolkodtatok-e? Vészesen nagy ezen a téren a fővárosban az Isten megbántása. Egy tizenkétezer plébánián háromszáz rendetlen házasság van, hatszáz felnőtt él állandó súlyos bűnben, és hány ártatlan gyermek fertőződik szüntelen? Mennyi teendő akad, hogy ezek a kárhozatba ne zuhanjanak, és Istent vétkükért megengeszteljük.

Járja-e a rózsafüzér a családban?

Tevékenykedjétek abban, hogy a Szeplőtelen Szív győzzön bűnön, ármányon, gyűlöleten, kárhozáton.”

Édesanyám keze

Dsida Jenő

A legáldottabb kéz a földön,
a te kezéd jó Anyám
Rettentő semmi mélyén álltam
Közlegő létem hajnalán;
A te két kezéd volt a mentőm
s a fényes földre helyezett...
Add ide, – csak egy pillanatra, –
Hadd csókolom meg kezedet!

Ez a kéz áldja, szenteli meg
A napnak étkét, italát
Ez a kéz vállalt életére
Gyilkos robotban rabigát,
Ez tette értünk nappalokká
A nyugodalmi perceket...
Add ide, – csak egy pillanatra, –
Hadd csókolom meg kezedet!

Hányszor ügyelt rám ágyam mellett,
Ha éjsötétbe dőlt a föld,
Hányszor csordult a bánat könnye,
Amit szememről letörölt,
Hányszor ölelt a szent kebelre,
Mely csupa, csupa szeretet!
Add ide, – csak egy pillanatra, –
Hadd csókolom meg kezedet!

Ha megkondult az est harangja
Keresztvetésre tanított,
Felmutatott a csillagokra,
Úgy magyarázta: ki van ott;
Vasárnaponként kora reggel
A kis templomba vezetett...
Add ide, – csak egy pillanatra, –
Hadd csókolom meg kezedet!

Lábam alól, ha néha néha
El is tévedt az igaz út,
Ujjaid rögtön megmutatták:
Látod a vétek szörnyű rút!
Ne hidd Anyám, ne hidd hogy egykor
Feledni bírnám ezeket!...
Add ide, – csak egy pillanatra, –
Hadd csókolom meg kezedet!

Oh, hogy így drága két kezeddel
Soká vezess még, adja ég;
Ha csókot merek adni rája
Tudjam, hogy lelkem tiszta még.
Tudtam, hogy egy más, szebb hazában
A szent jövődő nem veszett!
Add ide, – csak egy pillanatra, –
Hadd csókolom meg kezedet!

A legáldottabb kéz a földön
A te két kezed, jó Anyám!
Mindenki áldja közeledben:
Hát én hogy is ne áldanám?!
Tudom megáldja Istenünk is,
Az örök Jóság s Szeretet!
Némán, nagy, forró áhitattal,
Csókolom meg a kezedet!

Szűz Mária bekapcsolódása Fiának művébe

Dom Columba Marmion

Dom Columba Marmiont tavaly, szeptember 3-án avatta boldoggá a pápa. Ez teszi aktuálissá, hogy az ő tanítása alapján mélyítsük tovább szívünkben Szűz Mária, Jézus Krisztus édesanyja iránt táplált szeretetünket. Ám előbb érdemes megismerni a bencés szerzetest, lelki író és az általa bejárt pályát.

Ír atya és francia anya gyermekeként Dublinban született, 1858. április 1-jén. Mindhárom nővére később apáca lett. A boldoggá avatott két kiskorúan elhunyt

bátyja után született, s a szülei örömiükben Istennek ajánlották. Tizenhat évesen fogadta el papi hivatását, Rómában tanult, ahol 1881. június 16-án szentelték pappá. Az 1872-ben alapított belga Maredsous apátságban a liturgia szelleme annyira megragadta, hogy elhatározta: beáll az itteni bencések közé. Püspöke csak 1886-ban engedte el az egyházmegyei kötelékből, és ő 30 évesen beállt novíciusnak. Ünnepléses fogadalmát 1891-ben tette le. Részt vett a Leuwen melletti új apátság, Mont César alapításában. Lelkigyakorlatok keresett vezetője volt, elmékedésein ezek növekedtek. 1909-ben Maredsaus apátjává választották. Belgium legnagyobb lelki tekintélye volt, Erzsébet belga királyné rendszeresen kikérte tanácsait.

Szentség hírében halt meg 1923. január 30-án. Boldoggá avatási eljárását 1936-ban kezdték el, de csak 1954-ben, Mgr. Montini (a későbbi VI. Pál pápa) buzgólkodása folytán kapta meg azt a lendületet, ami elvezetett a boldoggá avatásához. 2000. január 25-én egy rákbeteg megmagyarázhatatlan gyógyulását Róma elismerte csodaként.

Dom Columba Marmion így tanít minket:

„Ha Jézus Krisztus az Isten Fia, »az Atya öléből« való örök és kimondhatatlan születése által, úgy Ő az ember fia egy asszony öléből való időbeli születése által (Filius meus es tu, ego hodie genui te). Isten elküldte egy asszonytól lett Fiát (Misit Deus Filium suum, factum ex muliere).

Ez az asszony Mária, de ez az asszony Szűz is. Tőle és egyedül Tőle bírja Krisztus emberi természetét, tőle kellett az ember fiának születnie, Ő valóságosan Isten anyja. Mária tehát valójában a kereszténységben egyedülálló, transcendens, lényeges helyet foglal el. Mint ahogyan az ember fia minősége nem választható el Krisztusban az »Isten Fia« minőségétől, hasonlóan kapcsolódik Mária Jézushoz. Valóban, Szűz Mária a megtestesülés titkába egy címen lép be, amely magához a titok lényegéhez tartozik.

Időbeli születésével Jézus valóságosan Mária fia. Az Isten egyetlen Fia, a Szűznek is egyetlen Fia.

Ilyen az a kimondhatatlan kapcsolat, amely Jézus és Mária között van; Ő az Anya és Jézus a Fia. Ez a kapcsolat föloldhatatlan és mint-hogy ugyanakkor Isten Fia, aki a világot megmenteni jött, Mária tényleg, bensőségesen kapcsolódik az egész kereszténység éltető hittitkához. Ez minden nagyságának és isteni anyasága különös kiváltságának az alapja.

Az isteni tervben Mária elválaszthatatlan Jézustól és a mi szentségünk abban áll, hogy amennyire csak tudunk, kapcsolódjunk be az is-

teni ökonómiába. Az örök gondolatokban Mária valójában magának Krisztus titkainak a lényegéhez tartozik. Jézus Anyja, Anyja annak, akiben mi mindent megtalálunk. Az isteni tervet követve, az emberek számára az élet, csak Krisztus, az Ember-Isten által van adva. Senki sem jön az Atyához, csak általam (Nemo venit ad Patrem, nisi per me...). De Krisztus csak Mária által adatott a világnak (Propter nos homines et propter nostram salutem descendit de coelis et incarnatus est ... ex Maria Virgine). Ez az isteni rend. És ez a rend változhatatlan. Jegyezzük jól meg, hogy ez a rend valójában nemcsak a megtestesülés napjára érvényes, amikor az megvalósult. Érvénye folytatódik még a megtestesülés gyümölcseinek a lelkekre való alkalmazásában is. Miért van ez? Mert a kegyelem forrása Krisztus, a megtestesült Ige, de krisztusi, közvetítői minősége elválaszthatatlan marad az emberi természettől, amelyet a Szűztől vett.

Krisztus, miután Máriától megkapta az emberi természetet, minden misztériumához hozzátársította Édesanyját, a templomban történt felajánlástól kezdve egészen a Kálvárián történt föláldozásig.

És mi Krisztus minden misztériumának a célja?

Hogy abból a mi természetfeletti életünk példaképét megteremtse, hogy abból a mi megszentelődésünk váltságdíja és minden szentségünk forrása legyen. Hogy azokból a testvérekből, akiknek hozzá hasonlóknak kell lenniük, teremtsen egy örök és dicsőséges társaságot. Ezért az új Ádámhoz Mária hozzá van társítva, mint új Éva, de Ő sokkal jobban, mint Éva »az élők anyja«. Ő Anyja azoknak, akik fiának kegyelméből élnek.

Ez a társulás nem volt csak külsőleges. Krisztus, lévén Isten, lévén mindenható Ige, Anyjának lelkében létrehozta azokat az érzelmeket, amelyekkel neki bírnia kellett azok iránt, akiket Krisztus testvéreivé akart tenni avval, hogy Ő Máriától született és azok misztériumait élík. A Szűz pedig a maga részéről, megvilágítva a kegyelemtől, amely benne túláradt, Jézus e meghívására egy »Fiat«-tal (»Legyen«-nel) felelt, amelyben lelke teljes egészében kiáradt önmaga alávetésével és Fiával szellemben való egyesülésével. A Szűz beleegyezését adta a Megtestesülés isteni terveibe, elfogadta, hogy bekapcsolódjék egyedülálló címen a megváltás tervébe. Ő elfogadta nemcsak azt, hogy Anyja legyen, hanem hogy magát hozzátársítsa a megváltás egész küldetéséhez. Jézus minden egyes misztériumánál neki meg kellett újítani ezt a szeretettel teljes Fiat-ot, egészen addig a pillanatig, amikor Ő

maga is elmondhatta, miután a Kálvárián a világ üdvéért feláldozta azt a Jézust, azt a Fiút, azt a testet, amelyet Ő alkotott, azt a vért, amely az övé volt; hogy »Beteljesedett«.

Ám Jézus egészen kiváltságos műve, legszentebb misztériuma a Passio, a kínszenvedése, mert a kereszten való véres áldozattal fejezi Ő be azt, hogy az embereknek az isteni életet adja, hogy őket visszahe-lyezze isten-gyermeki méltóságukba. Jézus Krisztus Édesanyját bele akarta kapcsolni ebbe a hittitokba, egy oly különleges címen és Mária itt oly teljesen egyesült Megváltó Fiának akaratóval, hogy Ő vele való-ságosan osztozik – ámbár teljesen megőrzi egyszerű teremtményi rang-ját – a dicsőségben, hogy ebben a pillanatban Ő minket a kegyelem életére szült.

A mi Fejünk Anyja, Szent Ágoston gondolata szerint, avval, hogy Őt méhéből szülte, lelkével, akaratóval és szívével ez isteni Fő min-den tagjának az anyja lett (Corpore mater capitatis nostri, spiritu mater membrorum ejus).

Menjünk a Kálváriára abban a percben, amikor Jézus Krisztus befe-jezi a művét, amelyet Atyja adott neki, hogy azt itt a földön megvaló-sítsa. A mi Urunk a földön apostoli küldetésének határához érkezett el: az Atyával ki fogja engesztelni az egész emberiséget. Ki van a kereszt lábánál ebben a végső pillanatban? Mária, Jézus anyja János-sal, a szeretett tanítvánnyal és egy pár asszony. »Stabat mater ejus« (ott áll az Anya). Ő áll ott és megújítja Fiának följánlását, amelyet egykor tett, amikor bemutatta a templomban. Ebben a percben az örök Atyának följánlja a világ váltságául »méhének áldott gyümöl-csét«. Jézusnak már csak pár perce van az életben, akkor az áldozat befejeződik és az isteni kegyelem az embereknek adatik. Nékünk anyánkul akarja adni Máriát. Ez itt egyik alakja annak az igazság-nak, hogy az Ige a megtestesülésben az egész emberiséggel egyesült, a választottak alkotják Krisztus misztikus testét, melytől őket nem lehet elválasztani. Krisztus nekünk adja Anyját, hogy a lelki rendben is anyánk legyen és Mária minket nem fog elválasztani Jézustól, az Ő Fiától, a mi Fejünkötől.

Mielőtt kiszenvedne és befejezné – miként Szent Pál mondja – a lelkek népének a meghódítását, amelyből Ő dicsőséges országát akarja alkotni, Jézus a kereszt lábánál látja Anyját nagy fájdalomba merülve és tanítványát, Jánost, akit annyira szeretett. Ez maga hal-lotta és nekünk elmondja az utolsó szavakat. Jézus ezt mondja Any-

jának: »Asszony, íme a Te Fiad«. S utána a tanítványnak mondja. »És íme a te Anyád«. Szent János mindnyájunkat képviseli itt. Jézus meghalván, Anyját reánk hagyja. Vajon Jézus nem a mi elsőszülött testvérünk? Nem vagyunk mi arra rendelve, hogy mi hozzá hasonlók legyünk oly módon, hogy »Ő elsőszülött testvére legyen a testvérek sokaságának?« – Ám, ha Krisztus a mi elsőszülött testvérünk lett, Máriától vévén a természetet, amely olyan, mint a miénk, amely Őt a mi fajunk részesévé tette, mi csodálkozni való volna azon, hogy meghalván, anyánkul adta a kegyelem rendjében azt, aki anyja volt az emberi természet szerint?

És mivel beszéde az Ige beszéde volt, mindenható és isteni hatékonyságú, Szent János szívében a fiúnak Máriához méltó érzelmeit keltette, teljesen úgy, amint a Szűznek a szívében megteremtett egy különleges gyengédséget azok iránt, akiket a kegyelem Jézus Krisztus testvéreivé tesz. Kétkelkedhetünk-e egy percig is abban, hogy a Szűz ne válaszolt volna egy »Fiat«-tal, miként egykor Názáretben. Ez alkalommal azonban csendben, de telve szeretettel, alázattal és engedelmességgel, amellyel az Ő teljes akarata belefolyt Jézus akaratába, hogy így megvalósítsa Fiának utolsó kívánságát.

Szent Gertrud elmondja, hogy egy napon az istentiszteletnél hallván énekelni az evangéliumnak e Krisztust jelentő szavait Primogenitus Mariae Virginis, »Szűz Mária elsőszülöttje«, azt mondotta magában, »az egyetlen Fiú címe sokkal inkább megfelelőbbnek látszanék Jézushoz, mint az elsőszülötti cím«. Azalatt, míg megállt ennél a gondolatnál, Szűz Mária megjelent neki, »Nem – mondotta a nagy apácának – egyáltalában nem, nem az egyetlen fiú, hanem az elsőszülött az, amely jobban megfelel, mert Jézus az én nagyon drága Fiam után sokkal igazabban Benne és Átala, mindnyájatokat szeretetem méhében szültelek és ti az én fiaim lettetek, Jézus testvérei«.

És mert itt a földön így társította magát a megváltásunk minden misztériumához, Jézus Őt megkoronázta a mennyben nemcsak dicsóséggel, hanem hatalommal is. Anyját jobbjá mellé helyezte, hogy tudjon rendelkezni egyedülálló címen, az örökélet kincsei fölött. »Adstitit regina a dextris tuis« (az Anya a te jobboldon áll). Ez az amit jelez a keresztény jámborság, amikor Jézus Anyját »teljes hatalmú esdeklőnek«, »Omnipotentia supplex«-nek jelenti ki.

Óh mondjuk tehát neki az Egyházzal teljes bizalommal: Mutasd meg, hogy Te Anya vagy, Anya, a Jézus melletti befolyásoddal, a mi

Anyánk az irántunk való irgalmassággal, hogy Krisztus általad fogadja el a mi imáinkat. Az a Krisztus, aki tőled született azért, hogy nekünk az életet hozza és a te Fiad akart lenni.

Monstra te esse Matrem.	Mutasd, hogy anyánk vagy,
Sumat per te preces.	hallja meg imádat
Qui pro nobis natus	ki értünk fiaddá
Tulit esse tuus.	születni nem átalit.

Ma láttam (nagypénteken), hogy Mária tökéletes volt magasztos hitében a kereszt lábánál. Oh nyerje Ő el számunkra a tökéletes hitnek ezt a kiváló kegyelmét még a megpróbáltatás magányosságában is! Semmi sem dicsőíti meg jobban az Atyát, mint a Kálvária eseményei között ez a megingathatatlan hit Krisztusban.”

***

Hiszem, ó, Mária, hogy te minden embernek anyja vagy, és minket mindnyájunkat elfogadtál János személyében, Jézus akarata szerint...

Hiszem, hogy a keresztények éltető lehelete vagy, és legfőbb segítségük, különösen a halálban. Tőled kapjuk az állhatatosság ingyenes ajándékát...

Tudom, hogy közbenjárász üdvösségünkért, és az Istentől jövő kegyelmeket közvetíted...

Hiszem, hogy ha egyesítenék a föld összes anyáinak gyermekeik iránt érzett szeretetét, és ehhez hozzáadnák az összes szentek és angyalok szeretetét, mellyel az őket tisztelőik iránt viseltetnek, még ez sem érne föl azzal a szeretettel, amit te egyetlen lélek iránt érzel.

Addolorata Szent Gábor (1838–1862)

***

Úti Boldogasszony, taníts meg minket, hogy ne siessünk szerteszét vezető utakra, hanem várjuk csendben „Őt, akinek el kell jönni, Őt, aki lehetetlen, hogy el ne jöjjön”.

Úti Boldogasszony, terád bízom magam, miután meghallottam a csöndben annak hívását, „akinek el kell jönnie, aki lehetetlen, hogy el ne jöjjön”.

Úti Boldogasszony, amikor majd választanunk kell, amikor majd távoznunk kell, hogy feleljünk a hívás követelő szavára, imádkozz értünk.

Patrice Garczinski (1925-1950)

Mária-kegyhelyek

Solymár

A XVII. század elején az ide költözött német (sváb) telepesek építették újjá a falut. Ebben az időben lett búcsújáró helyé Solymár.

A solymári kegyképet Lang Péter solymári kőműves vásárolta egy ismeretlen budai festőtől 1733-ban, és a falu melletti erdőben egy képoszlopon helyezte el. Ezzel akarta kifejezni háláját a szűzanyának, hogy ő és családja megmenekült a 30-as évek elején pusztító pestistől. A képhez már az első években sokan zarándokoltak imádkozni, hálát adni vagy Szűz Mária segítségét kérni.

1739-ben újabb járvány pusztított Buda környékén. Ebben az évben Maurer József buda-újlaki polgár is a solymári Boldogasszony képe előtt fohászkodott a betegség elkerüléséért. Kérését Isten meghallgatta: a járvány minden szomszédját elragadta, ő azonban családjával együtt megmenekült. Hálából a régi kőoszlop helyén kápolnát építtetett Szűz Mária képének. A kápolnát 1741-ben szentelték föl. Az ezt követő évtizedekben egyre többen zarándokoltak a kegyképhez nemcsak a környező falvakból, de az ország távolabbi részeiből is.

A zarándokok számának növekedése és a Mária-tisztelet erősödése miatt Majthényi Károly akkori földbirtokos és felesége 1782 és 1788 között új templomot építtetett a kápolna helyébe, ez a mai plébániatemplom. A kegyképet a templom főoltárán helyezték el. A képet művészi faragású, díszes aranyozott keretbe tették, ezt Beló Károly óbudai szobrász készítette.

A később felújított templomot és főoltár-képet 1821. június 29-én, Szent Péter és Pál apostolok ünnepén Vurum József székesfehérvári püspök szentelte föl a Boldogságos Szűz Mária nevének tiszteletére.

A templom fő búcsúja szűz Mária nevenapján, szeptember 12-én van.

A solymári Segítő Mária (Mariahilf) kegykép prototípusa Lucas Cranach-nak innsbrucki képe, közvetlen előképe pedig a passauai kapucinusok templomának kegyképe. A kegyképről számos másolat készült hazánkban is.

K.D.

Ez a kegyelem ideje. Imádkozzatok! Imádkozzatok!...

Lourdes, Faima és sok-sok jelenési hely után – amelyeket elfogadott az Egyház, vagy még nem – egy hatalmas jelet kapott a világ a bosznia-hercegovinai kis faluban, Medugorje-ban, amikor húsz éve (1981. június 24-én) megjelent a Szűzanya Keresztelő Szent János napján hat fiatalnak a Podbrdón.

Megváltozott az életük, megváltozott a hely, megváltozott a falu élete, megváltozott a plébánia élete, megváltozott a világ élete. Mária – vagy ahogy ott mondják, a Goszpa – gyökerében megújulást hozott mindazoknak az életében, akik megnyitották a szívüket Isten előtt. Mária imádságot, megtérést, bőjtöt kér és kap sok szív által. Kéri a napi rózsafüzér imát, a havi gyónást. Igen megdöbbentő a hely, mert nagyon sokat tesznek azért, hogy minél jobban megfeleljenek a Szűzanya kéréseinek.

Rögtön az első napoktól mind a mai napig minden este imádkoznak a Goszpa szándékaira Hiszekegyet és hét Miatyánkot, Üdvözlégyet, Dicsőséget. Mária úgy mutatkozott be, hogy Ő a „Béke Királynője”, „Krajice Mira”. Medugorje valóban a béke helye. Mindazok, akik a lélek készségével mennek oda, vagy a szív nyitottságával vannak ott, megtapasztalják Szűz Mária édesanyai szeretetét, megtapasztalják Isten békéjét.

A hely titka az a folyamatos meghívás, amellyel a Szent Szűz Fiához kíván vezetni mindenkit: „Drága gyermekeim, meghívlak titeket személyes megtérésre. Ez az idő a tiétek! Nélkületek az Isten nem tudja megvalósítani a tervét. Drága gyermekeim növekedjete nap-nap után imán keresztül, hogy közelebb jussatok Istenhez, Köszönöm, hogy követtétek hívásom!”

Lassan húsz éve a Szűzanya mindennapi megjelenésével nagy jele a világnak. Jézus szerint „gyümölcseiről ismeritek fel a fákat”, ahogyan korunk nagy mariológusa, Rene Laurentin atya mondta egyik előadásában. A „gyümölcs” igazolja mindazt ami ott történik. Nagy-nagy meghívás, felszólítás! Ez a hely valóban a megújulás, megszentelődés helye. A Szent Szűz sürget minket! Vajon eleget teszünk-e ennek a meghívásnak?

Mennyei Édesanyánk márciusi üzenetében egy nagy ébredésre hív: „Ébredjete föl lelketek fáradt álmából és teljes erőtokból mondjatek igent Istennek: döntsetek a megtérés és az életszentség mellett!”

Úgy gondolom, hogy ha ezt igazán jó szívvel, teljes odaadással megtennénk, egészen meg tudna változni az életünk és a világ körülöttünk.

Hiszem, hogy a Szűzanya nem hiába hív. Meghallod te is a hívását? Ha válaszolsz, megváltozik az életed. Mondj igent az Istennek!

Szeretettel hívlak, hogy együtt mondjunk igent Istennek a jelenések 20. évfordulójára emlékezve, Máriaremetén, a Béke Királynőjének ünnepén, június 25-én este hat órakor.

Hadd köszönjem meg a Szűzanya szavaival: „Köszönöm, hogy követétek hívásom!”

Kemenes Gábor

***

Drága Gyermekek!

Ma is arra hívlak benneteket, hogy nyíljatok meg az imádkozás felé.

Kicsinyeim, olyan korban éltek, amikor az Isten csodálatos kegyelmeket ad, de ti nem tudjátok kihasználni azokat. Minden másra figyeltek, de legkevésbé a lélekre és a lelki életre. Ébredjék föl lelketek fáradt álmából és teljes erőtökből mondjatok igent Istennek: döntsetek a megterés és az életszentség mellett!

Kicsinyeim, veletek vagyok és arra hívlak benneteket, hogy tökéletes legyen lelketek és minden amit cselekedtek.

Köszönöm, hogy követtétek hívásom!

Medugorje, 2001. március 25.

Amíg Ő akarja...

Perger Gyula

A harmadik évezred első évének május havára fontos évforduló esik, amely imádságra indítja a hívő lelkeket. Húsz évvel ezelőtt, 1981. május 13-án délután megrendítő hír röppent Rómából világgá; II. János Pál pápa ellen merényletet követtek el. E szerdai délután a Szentatya megérkezett az általános kihallgatás miatt a Szent Péter térre és szokása szerint nyitott gépkocsiján lassan körbe járt a hívősereg között. 5 óra 19 perckor egy fiatal férfi három revolver lövéssel súlyosan megsebesítette. Ugyanakkor egy amerikai és egy jamaicai nőt is. A pápa összeroskadt gépkocsijában.

Miközben magántitkára, Mgr. Stanislaw Dziwich egy pillanatra fenntartotta őt, a kocsni hirtelen megfordult és elhagyta a teret. A Szentatyát áttették egy mentőautóba és a Gemelli-klinikára szállították, ahol az orvosprofesszorok már felkészültek a műtétre. 5 óra 29 perckor a Szentatyát bevitték a műtőbe, megkezdődött a műtét, amely öt és fél órán keresztül tartott. Ez alatt a Szent Péter téren és szerte az egész világon ezrek és ezrek imádkoztak a pápáért. A merényletet rögtön elfogta az olasz rendőrség. Neve: Ali Agca. Egy órával a megdöbbentő híradás után már százával érkeztek a világ minden részéről azok a táviratok a

Vatikánba, amelyek arról adtak hírt, hogy az esztelen gyűlölet újabb áldozatának felépüléséért, a krisztusi szeretet megtestesítőjének életéért fohászokodik a világon sok-sok millió hívő. Pápasága kezdetétől fogva sok százezer, aggódással áthatott szó hagyta el ajkát az élet védelmében. S most az élet ellen támadó golyók az ő testét is átvárták.

Ki lenne, akit meg ne rendítene ez a kép: éppen egy imént megáldott karonülő kislányt ad vissza édesanyjának a pápa, amikor eldördül a pisztoly, s a hófehér reverendát vér itatja át.

Titkára feljegyzésében a merénylettel kapcsolatosan ez olvasható: „1981. május 13-án az általános fogadás délután 5 órakor kezdődött a Szent Péter téren a legnagyobb békességben. Amikor a Szentatya másodszer került meg a teret, a török Mehmet Ali Agca tüzet nyitott, hasba lőtte és megsebesítette jobb karját és bal mutató ujját. A Szentatya megingott, de nem látszott rajta sem vér, sem seb. Ekkor azt kérdeztem tőle: Hol? A válasza: Hasban. Kérdésekre fáj, igennel felelt. Minthogy mögöttem voltam, fölfogtam, hogy el ne essék. Rámhajolva félig ült a kocsiiban, így értünk el a mentőhöz. A Szentatya nem emelte fel tekintetét, szemhéját leeresztve szenvedett a kínzó fájdalomtól. Időnként röpmákat sóhajtott: »Mária édesanyám, Mária édesanyám!« A műtét 5 óra 30 percen keresztül tartott, állapota válságos, vérnyomása leesett, pulzusa alig volt tapintható. Mindnyájan a legrosszabbtól tartottak. Feladták neki a betegek szentségét, a szent kenetet, ekkor már nem volt tudatánál. A műtét sikerült. Hihetetlen, hogy a golyó semmilyen létfontosságú szervet nem szakított át. Néhány milliméterrel haladt el a főütőér mellett. Ha eltalálja, a halál azonnal beáll. Az orvosok csodáról beszéltek. Mikor a pápa felébredt a megbocsátás és a Gondviselésbe vetett hit szavai hagyták el ajkát. Gyilkosát testvérenek nevezte. Ő mindenben égi jelet látott, az orvosok pedig csodát. Mintha mindent egy láthatatlan kéz irányított volna. Szétroncsolt ujjá magától meggyógyult.

A kiadott orvosi közlemény szerint II. János Pál pápa műtét utáni gyógyulási folyamata szabályos volt. Egészségi állapota, bár lassan, de fokozatosan javult.”

Vasárnap délben a Vatikáni Rádió közvetítette a Szent Péter téren egybegyűlt híveknek és rádióhallgatóknak a pápa hangszalagra mondott rövid beszédét:

„Dicsértessék a Jézus Krisztus! Kedves Testvéreim!

Tudom, hogy ezekben a napokban, különösen is most a Regina Coeli órájában egyik vagytok velem.

Meghatódottan köszönöm meg imáitokat, és megáldalak Mindnyájatokat!
Különösen is közel vagyok ahhoz a két személyhez, akik velem együtt sebesültek meg.

Imádkozom azért a testvéremért, aki megsebesített, akinek őszintén megbocsátottam.

Egyesülve Krisztussal a pappal és áldozattal, felajánlom szenvedéseimet az Egyházáért és a világért. Neked pedig Mária, megismétlem: »Totus tuus ego sum« (Egészen a tiéd vagyok!)” Ez utalás volt a pápai jelmondatára. A Regina Coeli elimádkozása után áldást adott.

1981. június 3-án elhagyta a kórházat. Az utolsó szó nem a gyűlöleté, hanem a szereteté!

Miben rejlik a napjainkban már 81 éves Szentatya ereje? Abban, hogy ő a remény embere. Ő hirdeti megválasztása óta szüntelenül, hogy ne féljete, mert Krisztus legyőzte ezt a világot, és ő velünk van ennek végezetéig.

„Ne féljete, mert Krisztus meghalt ezért a világért és föltámadt.

Ne féljete, mert az Isten Atyánk, akinek mi gyermekei vagyunk.

Ne félj Te kisded nyáj!” – idézi újra meg újra beszédeiben.

Nagyon szép, ahogy ismételten szól az ifjúságról. Ő kiáll amellett, hogy az ifjúság ma sem rosszabb, mint a régebbi. Ő hisz a fiatalokban. „Fontos – mondja –, hogy meghallgassuk őket, hiteles vezetői legyünk, és az igazságot mondjuk nekik.”

Szereti a gyerekeket, pápasága legszebb képei közé tartozik, amikor mitrával a fején, főpapi öltözetben vonul a Szent Péter bazilika felé és közben egy tömegben elveszett kislány kezét fogja, majd a magasba emeli, hogy szülei ráismerjenek és érte jöjjenek.

Megviselte az út, mégis vezeti népét. A közelmúltban bevallotta, hogy elszálltak felette az évek és tréfás megjegyzéseket tett egészségi állapotáról. Nemrégiben azt mondta: „Krisztus előtt újítom meg eskümet, hogy addig szolgálom az Egyházat, amíg Ő akarja. Teljességgel átadom magam az Ő szent akaratának. Teljességgel ráhagyom annak eldöntését, hogy mikor old föl ezen szolgálatból.”

A pápa elfáradt, mégis kitart. Míg ereje a múltban megengedte, hogy kicsiny gyermekeket a levegőbe feldobva fakasszon kacagásra, addig ma beéri a homlokukra adott csókkal. Míg pásztorbotját korábban biztos kézzel fogta, mára hatalmának jelképe támaszként szolgál. A Szentatya egész életét másoknak szenteli. Az ő élete teljesen odaadott élet.

Legyen hálaadó imádságunk a Szentatyáért, hogy az ezredfordulón éppen ő vezeti Egyházunkat, mint Jézus Krisztus földi helytartója, mint

az emberiség egyetlen igazi erkölcsi tekintélye. Imádkozzunk azért, hogy még sokáig itt lehessen közöttünk és hirdethesse az egyetlen üdvözítő igazságot. Legyen őszinte fohászuk: Tartsd meg Isten Szentatyánkat, Krisztus földi helytartóját!

***

Mennyei Édesanyám!

Neked ajánlom föl egészen magamat. Önátadásom jeléül, Neked szentelem ezen a napon látásomat, hallásomat, szívemet, számam és egész valómat. Mivel így a Tied vagyok, óh, jó Anyám, őrizd meg és védj meg engem mint saját tulajdonodat. Amen.

A papi életben Isten az első

VI. Pál pápa

Június hónapban szerte az ország székesegyházaiban vagy templomaiban papszentelésnek örvendhetnek sokan:

- elsősorban maguk az újonnan szenteltek, aztán
- szüleik, akik önzetlenül Istennek adták fiukat,
- a hívek, akik majd tőlük kapják magát Krisztust a szentségekben és az evangélium tanítását,
- a papok, akik egyre idősebbek és várják az új munkatársakat,
- végül a főpásztorok, akiktől a hívek papokat várnak és kérnek.

Az idei újmiséseket köszöntse VI. Pál pápa beszéde, a híveket pedig figyelmeztesse kitartó imádságra papi hivatásokért!

„Bizonyára tudni vágytok, mit vár ma tőletek az Egyház, hogy teljesen, hatékonyan és hitelesen megvalósíthassátok életetekben önmagatok maradéktalan átadását az Úrnak és a lelkeknek.

Úgy érezzük, azzal kell válaszolnunk, hogy emlékeztetünk benneteket az Úr Jézusnak apostolaihoz intézett szavaira az utolsó vacsorán:

»Maradjatok szeretetemben« (Jn 15,9). Ez a felszólítás fejezi ki azt a legnagyobbat, amit az Úr papjaitól elvár. Íme tehát a jelszó, amit rátok bízunk: ápoljátok, drága gyermekeink, a bensőséges viszonyt Krisztussal, őszinte és mély lelkiélet által. Ez papi életetek legelső és legédesebb kötelessége. Ez a legjellemzőbb magatartása annak, aki megkapta a szentségi beiktatást és ezzel Isten titkainak sáfára lett (1Kor 4,1). Ez a logikus felelet Neki, aki szeretetének különleges gesztusával arra választott ki benneteket, hogy barátai legyetek (vö. Jn 15,16) és magáénak kérte életeteket, képességeiteket, mindazt, ami telik tőletek, hogy

élő eszközeiként használjon, kegyelme csatornáiként, példaadása és szava közvetítőiként, a maga meghosszabbításaként a világban.

Ne higgyétek soha, hogy a Krisztussal való bensőséges társalgás óhaja, igénye zökkenőt vagy lassulást vinne szolgálatotok dinamizmusába azzal, hogy késlelteti külső apostoli munkátok kifejlődését, vagy talán ürügyül szolgál, hogy ne szánjátok magatokat mindenestül mások szolgálatára és kivonjátok magatokat sajátos földi felelősségeitek alól. Éppen az ellenkezője az igaz. Amit Istennek adunk, az sohasem vész el az ember számára; sőt inkább a cselekvés ösztökélője és apostoli energiák termékeny forrása lesz.

Sajnos az Egyház történelmének jelen pillanatában ellenséges hangok hallatszanak, amelyek hajlamosak félreismerni Isten primátusát a pap életében és működésében. Ez az időkhöz való alkalmazkodás jegyében történik, pedig nem más, mint hasonulás a világ szelleméhez. Így kétség és bizonytalanság keletkezik a papság igazi természetére, elsődleges feladataira, a társadalom kebelében elfoglalt megfelelő helyére vonatkozólag.

Drága gyermekeink, Urunkkal ismételjük nektek: »Non turbetur cor vestrum«, ne zavarodjék meg szívetek (Jn 14,1,27). Ne hagyjátok befolyásolni magatokat olyan elméletektől és példáktól, amelyek kétségbevonják hiteteket, választásotokat, Istennek adottságotok visszavonhatatlanságát. A papi lelkiség és szolgálat mélységes követelményei lényegükben változatlanok maradnak a századok folyamán. Holnap éppenúgy, mint ma ugyanúgy hívják őket: egyesülés Istennel, a kereszt szeretete, elszakadás a föld javaitól, az imádság szelleme, nagylelkű és éber tisztaság, teljes engedelmség Isten képviselői iránt és mindenestül-való odaadás a felebarát szolgálatára.”

A lelkek buzgó szolgálata

Mennyire vágyódott Jézus tanítványaival együtt elfogyasztani ezt a húsvéti vacsorát szenvedése előtt! Vágyódjatok ti is sok szeretettel arra, hogy betöltsétek papi húsvétotok misztériumát.

Ez a szeretet isteni misztériuma.

... A pap szívének szelídnék és alázatosnak, irgalmasnak és részvevőnek, tisztának és együttérzőnek, kehelyként nyitottnak kell lennie, hogy kizárólagosan és tökéletesen szeresse Istent, hogy aztán eltelve az isteni kegyelem teljességével, az olthatatlan szeretet lángját ajándékozza minden testvérenek.

Ez az új parancsolat napja is: – Úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek benneteket. – Ma van felelősségteljes megbízásotok napja: Ha én ezt Mesterként megtettem, tegyétek meg ti is, hogyha tanítványaim akartok lenni.

Kedves fiaim, álljatok mindig minden ember rendelkezésére: mosásotok meg ti is testvéretek lábát, öntsetek balzsamot sebeikbe, osszátok meg mindenben nehézségeiket és szenvedésüket, vegyétek magatokra a világ bűnét és baját.

Ez az imádság isteni titka

Papságotok a szüntelen közvetítésben fejeződik ki Isten és az ember között. És e közvetítést papi imátozásokban gyakoroljátok, főleg amikor bemutatjátok Istennek a mindennapi szentmise áldozatát, amely rajtatok keresztül örökössé és egyetemessé teszi az Utolsó Vacsora ajándékát.

Az imádság tökéletessége jelenti papságotok gyakorlatát, az élet mélységes egyesítését Istennel, a híveknek ajándékozva a szentséget, amelyeket Jézus alapított üdvösségetekre.

Az imádság tökéletessége főleg abban nyilvánul meg, hogy mindig készen álltok a lelkek buzgó szolgálatára. Ez gyakran indít arra, hogy belépjetek a gyóntatószékbe, mint a bűnbánat szentségének szolgálói, amellyel sok bűn mély sebét tudjátok meggyógyítani.

Jó példátok nyomán térjen vissza az egész Egyházba a gyakori gyónás gyakorlata. Ezzel megvalósítjátok azt, amit e napon első kedves fiam, II. János Pál pápa kért valamennyi paphoz írt levelében.

Ez a szenvedés isteni titka

A papság rendjének létesítése főleg Jézus örökös, bár vértelen feláldozásán alapszik, ami az Ő Kálvárián véghezvitt feláldozásában válik örökérvényűvé. Így titeket is arra hívtalak meg, hogy szenvedjete Jézussal, áldozátok fel magatokat Vele együtt a lelkek megmentéséért. Járjátok meg ti is e közömbös és kegyetlen század Kálváriáját, és legyetek készen meghalni, mint Jézus, hogy testvéreiteknek élete legyen...

Szűz Mária üzenete Gobbi atyán keresztül, 1986. márc. 27. (Nagycsütörtök)

Idős papok az Egyházban

Török József, történész, teológus

Az újmisések, ha hűségesek maradnak Krisztus Urunkhoz és hivatásukhoz, életük alkonyán is boldogan gondolnak vissza szentelésük napjára, meg az első szentmise lelki örömeire, amikor Krisztus

személyében először mondhatták ki az oltáron nyugvó ostya és a kehelyben csillogó bor fölött az átváltoztatás szent igéit. A mostanra megöregedett, megfáradt papok láttán pedig jusson eszünkbe, hogy ezek az idős atyák valaha, negyven-ötven-hatvan évvel ezelőtt olyan bátor fiatalok voltak, mint a mostani újmisések, és egy élet hűségével tettek tanúságot első és egyetlen szerelmükről, aki maga az Úr Krisztus.

Vajon Isten hűséges tanúit, az idős papokat mennyi tisztelet, hála és szeretet övezi paptársaik, de főleg a hívek részéről? A kor még nem érdem – szokták kedvesen elhárítani maguktól az időnként megmutakozó, szavakba öntött köszönetet. Igen, nem a kor az érdem elsősorban – bár a Szentírás az idősek tiszteletét parancsba foglalva tartalmazza –, hanem az áldozatos papi működés. Az évtizedeken át minden nap áhítattal bemutatott szentmiseáldozat mennyi léleknek enyhítette és rövidítette meg odaítai szenvedéseit, a zsolozsma végzése, a sokezer meghallgatott gyónás és a Szentháromság nevében adott feloldozás, a betegek seregének látogatása és fölkészítése az utolsó útra, a szomorúak sokaságának vigasztalása lelkivezetőként, az inséget szenvedők támogatása nem ritkán maguktól megvont anyagiakkal, a koporsók mögött megtett kilométerek fagyban-hőségben a temetők havas-poros, sáros ösvényein, nem kevés idős papnál börtön vállalása az ötvenes-hatvanas években; és a papi működés derűs percei: a keresztelők, az esküvők, az elsőáldozások, vidám hittanórák, szenténekek tanítása, betlehemes játékok rendezése, ministránsok szervezése.

Vajon az idős papok láttán eszünkbe jut-e mindez? És ha átvillan is az agyunkon az a sok jó – csak így, általánosságban – meg az általuk közvetített kegyelmek áradata (ami nélkül szegényebbek lennénk), gondolunk-e arra, hogy kifejezzük köszönetünket és Isten felé hálánkat, hogy őket szent szolgálatára meghívta és abban megtartotta? Vagy – ami gyakoribb –, az idős papban csak valamiféle megfáradt mendedzsert látunk, aki megtette szolgálatát, a teljesítmény-orientált korban már nem sok szükség van rá, néha meg csak gondot okoz.

Idős papok nem egy esetben nem kellenek sem rokonaiknak (hiszen a saját családról önként és szabadon lemondtak), sem a hívő, plébániai közösségeknek, mert már nincs fizikai erejük az egészséges fiatalokat is próbára tevő papi szolgálathoz. Budapesten szolgált 86 éves koráig Bernardin atya. Tíz évvel ezelőtt csípőprotézis-műtétje volt, előtte is sokat szenvedett, utána is, mert néha elviselhetetlen fáj-

dalmi voltak. Rokonainál húzta meg magát az egyik pesti peremkerületben és boldogan járt misézni, ha hívták. Alig látogatott, hétköznapi szentmise bemutatása kedvéért buszra ült, majd metrózott, villamosra szállt, jött át Budára, nehéz járásával két órán keresztül utazott és közben fizikailag szenvedett. Azt mondta mindig, hogy azokért ajánlja föl a fájdalmait engesztelésül, akikkel együtt utazik, útközben találkozik.

Tavaly, február egyik hétköznapján délben sűrű pelyhekben hullani kezdett a hó, estére Budapest utcáit tíz centis rétegben fedte. Este 8 órakor Buda utcái kihaltak, a sűrű hóesésben inkább otthon maradtak az emberek. Bernardin atya azonban elindult, gyalog, botra támaszkodva a messzi villamosmegálló felé, hogy szokott útvonalán visszatérjen a peremkerületi ház kicsiny szobájába. Egy barátom éppen akkor indult, hogy terepjáró autójával nekivágjon a behavazott városnak. Amikor meglátta az idős papot, amint óvatosan araszolt a hóban, azonnal odasietett hozzá és följánlotta, hogy autón hazaviszi. Az út a külvárosba a csúszósság miatt negyven percig tartott és az autó vezetőjének az eszében az járt, hogy ha az őrangyalok erre nem vezetik, éppen erre, azóta Bernardin atya biztosan elcsúszott volna a magas hóban és magatehetetlenül feküdne, mert a kihalt utcán nincs senki, aki talpra állítaná. Negyedóra alatt pedig tüdőgyulladást lehet kapni ilyen helyzetben, ami az élemedett korúak számára a halált jelenti. Az égiek azonban vigyáztak a szentmiséhez még egészsége kockáztatásával is ragaszkodó papra.

Bernardin atya novemberben egyik napról a másikra kórházba került s ott öt nap alatt bevégezte földi pályafutását. Az örökkévalóságban már jobban tudja az innen véletlennek látszó dolgok összefüggéseit; meg arról is több ismerete lehet, miért vagy kinek volt szüksége arra, hogy ő februártól haláláig, kilenc hónapon át még minden nap áhítattal misézzon, meg hetente egyszer-kétszer keresztülutazza a várost, sok-sok fizikai fájdalom árán.

Ez a leírt igaz példa serkentsen minden illetékest, hogy az idős papokat jobban becsüljék, tiszteljék, szeressék. Isten tartogat számukra jutalmat, de itt is érezniük kell a megbecsülést, ami kevésbé személyüknek, mint inkább hűséges papi életüknek, ám leginkább Annak szól, Akinek a személyében léptek a szöszékre, álltak az oltárnál: Jézus Krisztusnak.

Egy kis fehér ostya

Tóth Tihamér

Támolygó, küzdő, erőtlen lelkünk mily égetően rászorulna, hogy ne csak egy pünkösdi legyen egy esztendőben!

Pünkösdi a vigasztaló, erősítő, bátorító Szentlélek ünnepe, amikor lejött hozzánk a Szentlélek-Isten és rettegő, ingadozó bátortalanságunkra ráküldte az ő lánggal lobogó tüzét, bátorságát; hogy ne féljünk hitünket megvallani, hogy ne hátráljunk meg a kísértések előtt, hogy ne engedjünk soha a bűnöknek. Ki mondhatja magáról, hogy ő már oly erős a jóban, annyira edzett a bűn ellen, hogy nincs szüksége a pünkösdi segítségre? Dehát itt van az Oltáriszentség, ahol az Úr Jézus forró szeretettel önti ki reánk a pünkösdi lelket, valahányszor csak hozzá közeledünk. Ahol maga az Úr Jézus jön be a mi hajlékunkba, hogy magamagát adja segítségül és táplálékul arra a harcra, amelyet az életben a bűn ellen mindnyájunknak meg kell vívni.

Minden hajnalban, amikor a felkelő nap első sugarai ráesnek a földnek valamelyik részére, mélyen lent, alattunk, ahová most a felhők magasából gondolatban letekintünk, százezernyi gyertyaláng gyullad ki és átlobog-világlik a kápolnák, templomok, dómok, székesegyházak üvegablakain. Dúsan hímezett ruhába öltözött miséző papok állnak az oltárokhoz, hogy eluttogják az Üdvözítőnek titokzatos szavait egy kis fehér ostya és az aranyos kehelybe öntött bor felett és aztán az ég felé emeljék azt a szent Testet, amelyik egykor ég és föld között kifeszített karokkal függött a Kálvárián és azt a szent Vért, amely egykor az Üdvözítő halálkínjai közt végigcsurgott a keresztfán.

És amint tovább forog a föld, egyre új, meg új földrészek kerülnek a nap sugarai elé, egyre új meg új helyeken köszönt be hajnal és egyre új, meg új kápolnában, templomokban gyúlnak ki a gyertyák, kezdődnek a szentmisék.

Mikor nálunk már delet harangoznak, mikor országunkban már vége van a szentmiséknek, Észak-Amerikában mégcsak hajnali 6 óra van, a szentmisék még akkor kezdődnek; máshol meg akkor van hajnali 4-3-2 óra, éjféle 12 óra. Nem múlik el egy óra, egy perc, egy pillanat a nap 24 órájából, amelyben valahol a föld hátán ne volna szentmise s a buzgó hívek nem térdelnék körül hálával, szeretettel az Üdvözítő szentséges testét.

És mikor megkondul az Úrfelmutatást jelző harangszó, mintha ennek az ezernyi harangnak nyelve az emberiség háláját, szeretetét zúgná

bele a nagy világűrbe. Száll a harang hangja végig a mezőkön, hegyeken, völgyeken, folyókon, tengereken; el a városok, falvak, el a nagy országok fölött. Ott reszket már a zöld szigetek, az égbe nyúló hegy-csúcsok fölött és utolsó rezzenése ott hal el az északi jeges tengerek partján, ahol egy szegényes hókunyhóban egy pár elhagyott eszkimó térdel a misszionárius pap miséje alatt.

És megindul a diadalmas harangzúgás dél felé is; elrepül az olasz és spanyol ősrégi székesegyházak fölött, el Afrikának északi partjai fölött, ahol hajdan lüktető keresztény élet virágzott, le egészen a legdélibb vidékek lakosaiig. Végigrepül a harangzúgás az óriási tengerek fölött és hol itt, hol ott csendül bele az óceánjáró hajók kabinjából is egy kis mise-csengettyű ezüstös hangja.

Mindenütt a földön ugyanaz a szent cselekmény megy végbe, mindenütt ugyanaz az istentisztelet, mindenütt ugyanaz a Megváltó, Isten Fia jelenik meg, hogy értünk magát fölládozza. Ugyanaz az öröm- és hálaének a fekete négerék ajkán, kik ott hallgatják a hittérítő miséjét kezdetlegesen összetákoltsátorban, valahol egy afrikai pálmaerdő közepén; ugyanaz az öröm és hála a mi templomainkban, mint abban a félig hóba temetett kápolnában, amelynek apró kis ablakai oly félénken tekintenek körül az északsarki vidék élettelen, megdermedt, fagyos hómezőin.

És ez így megy percről-percre, óráról-órára, napról-napra! Földünk állandóan benne forog ebben a titokzatos, fönséges hálaáldozatban! Úgy tetszik, mintha az Üdvözítő mást sem csinálna, mint végigvonulna a Földünkön, úgy mint egykor, 2000 év előtt: „Atyám, őrizd meg őket a te szent nevedben, kiket nekem adtál, hogy egyek legyenek, mint Te és Én egy vagyunk.”

Az Oltáriszentség felbecsülhetetlen ajándéka

...Nem csak kenyérrel él az ember.

Az égből alászállott élő kenyérrel is él, hogy betöltse vele szíve éhségét.

Hányan élnek ma a féktelen önzés, a fösvénység, a gyűlölet, az erőszak rettenetes rabszolgaságában, Hányan élnek ma úgy, hogy képtelenek szeretni.

A szentáldozás és a szeretet útja vezet egyedül az üdvösség felé.

Ezért adta nektek Jézus az Oltáriszentség felbecsülhetetlen ajándékát.

Jézus azért válik jelenvalóvá az Oltáriszentségben, hogy lelki életeteket táplálja, hogy neveljen, és képessé tegyen benneteket a valódi szeretetre.

Jézus azért ajándékozta magát nektek az Oltáriszentségben, hogy bennetek, veletek és általatok szeressen.

Az eucharisztikus Jézus akar ma az oly nagyon megosztott és szenvedő Egyházatokban, beteg és veszélyben lévő hazátokban irgalmas szamaritánussá válni.

Az eucharisztikus Jézus akar mindannyiokat a szeretet, a kiengesztelődés, a szentáldozás, a béke, az irgalmasság és az üdvösség útján vezetni.

Tanuljatok Tőle, aki szelíd és alázatos szívű, és nyugalmat talál lelketek.

Ez évben ünnepli Brazília nemzeti eucharisztikus kongresszusát. Bár csak leborulna mélységes imádattal egész Egyházatok és egész hazátok az eucharisztikus Jézus előtt.

Ma mindenkit megkérek, hogy tárja ki kapuját Jézus Krisztus előtt, aki eljön! A második ádvent Anyja vagyok, az a kapu, amely az új korszakra nyílik. Ez az új korszak egybeesik Jézus eucharisztikus országának mindent betöltő diadalával.

Ezért felszólítalak benneteket, ebben a rendkívüli évben, hogy virágoztassátok fel újra mindenütt az imádat, az engesztelés, a szeretet megnyilvánulásait a legszentebb Oltáriszentség előtt. Templomaitokban helyezték ki ismét ünnepélyes, nyilvános szentségimádásra a legszentebb Oltáriszentséget. Válgék az Eucharisztia imátok, életetek, vallásosságotok és egyházi gyűléseitek középpontjává.

Az eucharisztikus Jézus így most is be fogja tölteni igéjével az elmék éhségét; kegyelmével a lelkek éhségét; szeretetével a szívek éhségét.

És az eucharisztikus Jézus lesz az, aki ajándékával végül valóban megszabadít benneteket a testi, lelki és erkölcsi rabszolgaság minden formájától. Akkor majd felragyog az istenfiúság nagy méltósága mindnyájatokban, akiket Isten szeretetből teremtett, váltott meg, szentelt meg és szeretetből üdvözít...

Szeplőtelen szeretetemmel kísérek és anyai áldással támogatlak benneteket.

Szűz Mária üzenete Gobbi atyán keresztül, 1991. febr. 26.

***

Üdvözlégy, szent test, ki Szűztől születél, és a kereszten kínhalált szenvedtél, kinek átvert oldalából víz csurgott és drága vér.

A halálnak végső harcán táplálj minket, szent kenyér.

Ó édes Jézus, ó kegyes Jézus, ó Jézus, Mária Fia, irgalmazz nekünk!

(Collectio rituum)

A Mária-tisztelet hitünket erőssé teszi

Tóth Tihamér

Érdekes vonása a Szentírásnak, hogy nem szeret terjengősen beszélni, nagy dolgokat röviden ad elő, sőt rendszerint ott a legrövidebb, ahol a legnagyobb igazságokat hirdeti. Arról is, hogy mily vonatkozásban áll Szűz Mária a mi hitünkhöz, hogy mit tanulhatunk tőle a mi hitéletünkre vonatkozólag, a Szentírás csak két rövidke mondatban beszél.

Két egészen egyszerű, látszólag semmitmondó, valójában azonban rendkívül mély megjegyzést találunk a Boldogságos Szűzről Szent Lukács evangéliumának második fejezetében. Az evangélista leírja, hogy a pásztorok a betlehemi istállóból visszatérve mindenfelé újságolták a karácsonyi eseményeket. „Aki csak hallotta, csodálkozott a pásztorok elbeszélésén. Mária pedig szívébe véste szavaikat és el-elgondolkodott rajtuk” (Luk 2,18–19). Majd ugyanennek a fejezetnek végén, ahol azt olvassuk, hogy a 12 éves Jézus hazatért a templomból, ezt jegyzi meg az evangélista: „Akkor hazatért velük Názáretbe, és engedelmekedett nekik. Anyja szívébe véste ezeket a dolgokat” (Luk 2,51).

Tehát kétszer is megemlíti az evangélista, hogy a Boldogságos Szűz nemcsak testileg viselte gondját a kis Jézusnak, hanem lelkében is teljesen érne akart a testté lett isteni Ige szolgálatára. Minden szót, minden eseményt, minden benyomást gondosan gyűjtött s féltve őrzött magában. Minden csodás eseményt, az angyal köszöntését, a karácsonyi éjszakát, a pásztorok s királyok szavait, Simeon és Anna látnoki beszédét, a kis Jézus első gügyögését, minden tekintetét, minden kézimunkáját ... mindezt újra meg újra végiggondolta, átméltelte s lelke kincsei közt féltő gonddal őrizte.

Itt van tehát az első nagy tanulság részünkre: mily áldozatos gonddal őrizte Mária az ő erős hitét.

Mert ne gondoljuk, testvéreim, hogy a hit nem követelt tőle is – mint tőlünk mindnyájunktól – áldozatot, fáradságot, erőfeszítést! Ne mondjuk, hogy könnyű volt Máriának hinnie, mikor ott élt Jézus mellett! Ó, neki is voltak felhős napjai, mint nekünk szoktak lenni! És ha olykor mi is tévován állunk meg életünk egy-egy eseménye vagy hitünk egyik-másik tétele előtt és nem értjük azokat, jusson eszünkbe, hogy ugyanezt megírja Máriáról és Józsefről is az evangélista. „De ők nem értették, hogy mit akart ezzel mondani” (Luk 2,50).

Íme, Máriának is áldozatba került a hit megtartása, s még az ő napsugaras szeme sem volt képes áthatolni minden fátyolon, ami hitünk szent

titkait födi. Mária azonban buzgó lélekkel elfogadta, amit megértett isteni Fia titkaiból, de éppoly alázatos szívvel fogadta azt is, amit meg nem értett. És mialatt figyelő ésszel és elmélkedő lélekkel leste Szent Fiának minden szavát, tettét, megnyilatkozását és mindezt a hit boldog, harmonikus egységébe szőtte egybe saját lelkében, egyben a legbiztosabb utat mutatta nekünk is a hit megőrzése és erősítése számára.

Amikor a rószafüzér titkairól elmélkedünk

VI. Pál pápa

„A béke Isten ügye. Ő oltotta szívünkbe a béke utáni vágyat; Ő serkent bennünket és Ő ad erőt ingadozó, gyenge akaratunknak: csakis Ő adhat békeszerető lelket és Ő a támasza béketörekvésünknek. Ezért Isten segítségét kell kérnünk az ima által, hogy a földön megvalósuljon a béke. Krisztusban kaptunk minden kegyelmet, ezért a béke adományát is Krisztus közbenjárására nyerhetjük el; Őhöz pedig Mária, szent Anyja közbenjárása által fordulunk. Mária által, aki »kegyelmet talált Istennél«. Az alázatos názáreti Szűz lett anyja a »Béke Fejedelmé«-nek. Jézus a béke jele alatt született és a Hegyi Beszédben azt hirdette: »Boldogok a békességesek, mert őket Isten fiainak nevezik« (Mt 5,9). Az Evangélium azt mutatja, hogy a Szűzanya figyel az emberek gondjaira; a kánai mennyegzőn közbenjár fiánál, amikor elfogy a bor. Szűz Mária a falusiak mindennapi gondjában is segít. Még inkább közbenjár a béke oly fontos javának biztosításában, ha őszinte szívvel kérjük azt. Maga a Zsinat is emlékeztetett bennünket arra (Lumen Gentium 62), hogy Mária »anyai szeretetével gondoskodik Fiának testvéreiről, akik még zarándokok...« Ha minden ember erejéhez és lehetőségeihez mérten köteles munkálkodni az igazságosságért és a békéért, ahogy ezt a *Populorum Progressio* hangoztatja (75.p.), minden kereszténynek imádkoznia kell a békéért, kérnie kell Máriát, hogy járjon közben az Úrnál, hiszen egyedül Ő adhatja a békét. Amikor a rószafüzér titkairól elmélkedünk, Mária példájára békeszerető lelkületűek leszünk, hiszen Jézusnak és megváltó életének titkaiba mélyedünk el.

A világot megrendítő változásokban a gyermekek és a fiatalok jövője forog kockán. Szülők és nevelők törekedjenek arra, hogy gyermekeik imádságos lelkületűek legyenek. Talán néha elkeseríti a szülőket és nevelőket a betegek és az öregek látszólagos hasznavehetetlenségükkel. Fedezzék fel az ima hatalmát és így ők is a béke forrása felé vonzzák az embereket. A felnőttek munkája – akik egész naphosszat fáradoznak – gyümölcsös-

zőbb lesz, ha imádkoznak, ha Mária segítségével jobban megismerik és szeretik Jézust. Az Istennek szentelt lelkek élete Mária példájára Jézuséhoz kell, hogy hasonuljon, így majd a szeretet és a béke hírnökei lesznek. A püspökök és a papok, akik – a papi szolgálatról és életről szóló zsinati dekrétum szerint – különleges küldetést töltenek be, az Egyház nevében imádkozzanak a rájuk bízott egész népért, sőt az egész világért. Így tehát valamennyien Mária köré gyűlve, mint az apostolok a cönákulumban, imádkozunk a békéért, amely a Lélek gyümölcse (Gal 5,22).

Imádkozunk mindazokért, akik a béke munkásai ebben a világban, a legkisebb falutól a legnagyobb nemzetközi szervezetekig. Imádkozunk azért, hogy mindenfelé egyre többen érezzék hivatásuknak a békéért való munkálkodást, az emberek és népek közötti egyetértés elősegítését. Imádkozunk azért, hogy az emberi szívekből, a mi magunkéból elsősorban, eltűnjön a széthúzás, a fajgyűlölet, mindenfajta gyűlölködés és gonoszság érzése, hiszen ezek szülik napról napra a háborúkat és a viszályokat. Bármilyen erős is a rossz, erősebb a kegyelem. Ahhoz imádkozunk, aki meghalt bűneinkért, hogy összegyűjtse Isten szétszéledt gyermekeit (Jn 11,52). Imádkozunk azért, hogy az Egyház valamennyi gyermeke között a kölcsönös tisztelet és bizalom, a párbeszéd és a jóakarát szelleme uralkodjék. Imádkozunk azért, hogy mindannyian elfogadják a többieket különbözőknek, hogy magukévá tegyék a komplementaritás elvét Krisztus igazságában és szeretetében, az Apostol buzdítása szerint: »Amennyiben rajtatok múlik, lehetőleg éljetek minden emberrel békeségben ... Ezentúl már ne ítéljük el egymást ... Isten országa ... igazság, béke és öröm a Szentlélekben ... Ezért törekedjünk arra, ami a békességet és egymás épülését szolgálja« (Róm 12,18 és 14,13,17,19)»

Buzdítása befejező részében a Szentatya újra csak azt hangsúlyozza, milyen gyümölcösöző lehet a rózsafűzér imádsága és négyszáz év után is mennyire időszerű az V. Pius által bevezetett imamód. Ezzel az imádsággal, Isten szent Anyjának közbenjárása által, hozzájárulunk, hogy a Zsinat kívánsága teljesüljön: „Minden Krisztushívő állandóan könyörögjön az Isten Anyjához, hogy ő – aki már kezdetben imájával támogatta az Egyházat – most is, a mennyben az összes szentek és angyalok fölé magasztalva mindaddig legyen szószólónk Fiánál a mindenszentek közösségében, amíg a népek valamennyi családja, – akár keresztény névvel ékeskednek, akár még nem ismerik Üdvözítőjüket – békében és egyetértésben boldogan gyűljenek össze az Isten egyetlen egy népévé, a szent és oszthatatlan Háromság dicsőségre” (Lumen Gentium 69).

A Dicsőséges Olvasó titkai

Amikor a dicsőséges rózsafüzért imádkozod, egy jövődő világ táruul eléd. Szítsd föl magadban a hitet, hogy érzelhesd titkait! Tekints Máriára! Tőle tanulj odaadó szeretetet, mert látni kezd, ki szeretetet tanul. S annál többet látsz majd, minél több tért hódít benned Krisztusnak az ügye. Valahányszor pedig visszatérsz e titkokhoz, keresztény remény ébredszik szívedben.

1. Aki halottaiból föltámadt

Nézd az üres sírt! Nézd elmélyülten, mert az maga az evangélium. Lépj be hittel, s a leplek beszédessé válnak. A leplek, mik hűen őrzik egy új teremtés kezdetének emlékét. Lépj be hittel s megérted az angyalszót: Miért keresitek? Nincs szükség keresni Őt immár, mert föltámadt. Föltámadt, vagyis jelenvaló. Miért keresitek? Föltámadt!

Mária öröme a jövődő Egyház húsvéti öröme: mikor majd ujjongva örvend az egész Test a Fővel. A Szeretet győzelmének ünnepe ez. A Szereteté, mely egységbe forraszt minden tagot a Fővel. A Szereteté, melyről tanítványság ismerszik majd meg.

Amikor hittel járulsz szentségekhez, a Föltámadottal találkozol. Föloldoztatván, halottaiból támadsz Vele együtt. Áldozáskor felizzik a szeretet benned, s meglátod Őt, mert a Test élő tagja lettél.

2. Aki a mennybe fölment

Nézd a búcsúzó tanítványokat! Nézd a szívüket! Mit látsz benne? Az elválás csöndes bánatát. Neki pedig mennie kell. Távozik, hogy közelebb lehessen. Mert mennyből küldött Lelke által bennük élhet majd!

Nézd a hazatérő tanítványokat! Nézd a szívüket! Mit látsz benne? Örvendezést, mert aki hisz, annak az isteni ígélet maga a valósulás.

Nézd Máriát! Feladata ide köti még, de szíve haza húzza már. Szeretete mindig áldozatra kész: maradni másokért, maradni a születő Egyházért.

Amikor Atyádhoz szólsz, Jézus által teszed, mert a Fő előrement, hogy ajtóként szolgáljon isteni és emberi között. Amikor kegyelemben részesülsz, Jézustól kapod, mert a Szőlőtő a Háromságba gyökerezik, hogy isteni élet nedvét táplálja beléd. Amikor pedig vétkezel, bocsánatot kérhetsz, mert van szószólónk az Atyánál. Szószólónk, ki ismétli örökké: „bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek”.

3. Aki nekünk a Szentlelket elküldte

Nézd az imádkozó apostolok maroknyi csoportját! Ígélet teljesezését várják. Zúgás támad... Mi ez? Falevél se rebben. Félelmes és igéző... Hallatlan erő érzete... Mi ez? Szent megfogottság, isteni jelenlét... Mi

A r ó z s a f ü z é r

ez? Elborít mindent, s erősbödik szüntelen... Mi fog történni most? Nincs megállás. Emésztő tűz lobog már mindőjünkben... Isten Lelke szövi egybe első tagjait a Titokzatos Testnek. S a Sziklának szívét lángszavak égetik: „mi nem hallgathatunk arról, amit láttunk és hallottunk”!

A Szeplőtelen Szívben most angyalszó visszhangoz: „a Szentlélek száll le rád és a magasságbeli ereje borít el...”. Igent őriz a rejtett názáreti szoba és igent őriz a mindeneket vonzó Kereszt. Anyja lett a Főnek, hogy világra segítse most a Testet is. A Szentlélek Mátkája anyja lett az Egyháznak.

Amikor bérmáltak, tanúskodni küldettél arról, Aki kereszttel: tűzzel és Szentlélekkel. Bérmálásod ha nem volt Pünkösöd, imádkozz, hogy azzá váljék! Hívd a Lelket: változtasson Krisztus Testévé. Hívd a Lelket, mert a Pünkösöd élet-miséd konszekrációja.

4. Aki téged Szent Szűz a mennybe fölvelt

Nézd az Úr Szolgálóleányát! Célba ért, hisz örökké szolgálhatja akaratát annak, aki számára a minden. Szolgálhatja teljesen, szolgálhatja tökéletesen, mert többé nincs mi korlátozza ebben. Mondd, létezhetik nagyobb boldogság, mint szolgálni az Úr akaratát?

Minél tisztább a lelked, annál inkább felismered akaratát. Megtenni is képes leszel, mikor élsz a kegyelemmel. Érted már miért Mária az Úr Szolgálóleánya? Mert ő a Szeplőtelen Fogantatás és teljes a kegyelemmel.

Amikor szolgálni kezdesz, Mestered követed, ki tanítványok lábát mossa. Szolgálatod fizetsége a boldogság: akaratát követve egyé válsz Ővele.

5. Aki téged Szent Szűz a mennyben megkoronázott

Nézd, amint az Igen megkoronáztatik! Mert a mennyben a hűségre korona tétetik. Mária küldetése: Igent mondani. Teljes, önzetlen, tiszta Igent, melyben Isten Igéje otthonra lelt világunkban. Teljes, önzetlen, tiszta Igent a kereszten haldoklónak, hogy oltalmul szolgáljon minden gyermekének. Igenje Igen marad az idők végéig. Lényege nem változik, horizontja tágul csupán. Mert a Titokzatos Test gyarapszik, s nőttön nő...

Amikor a mennybe felvett Boldogasszonyra tekintesz, szívedben remény éled. Mert reményünk alapja az örökkévalóságba írt Igen. Beíratott, hisz ott van Jézus emberteste, beíratott mert ott van Mária, kinek teste-lelke örökké ismétli: „Igen!”

M.P.

Kiegészítő imák

a családok egységéért engesztelő imaközösségeknek

Családfelajánlás Jézus Szentséges Szívének

Jézus Szentséges Szíve! Amikor tiszteljük végtelen szeretetedet, irántunk való jószágodat, akkor mélységes hála tölt el bennünket és viszont szeretetre ösztönöz. Eleget szeretnénk tenni annak a felszólításnak, melyet Alacoque Szent Margiton keresztül mindnyájunkhoz intéztél, hogy megvalósítsuk szeretetedet családjainkban, ezért felajánljuk neked magunkat.

A Boldogságos Szűzanya és Szent József pártfogását is kérjük ehhez. Legyen a mi családunk is, mint a názáreti Szent Család a hit, a szeretet, az ima, a becsületesség, a munka, a rend, az egyetértés és a béke otthona. Te irányítsd cselekedeteinket és légy minden ügyünk állandó védője.

Neked ajánljuk, Jézusunk, családi életünk minden megpróbáltatását, minden örömét, minden eseményét. Bizalommal kérünk, áraszd áldásodat a család minden tagjára: az ittlévőkre, a távollévőkre és az elhunytakra. Mindnyájukat visszavonhatatlanul a te Szentséges Szíved oltalmába ajánljuk.

Imánkba foglaljuk a világ összes családját és mindannyiuk számára kérjük a te Szent Szíved pártfogását. Tartsd meg egységben és hűségben a házastársakat.

Védeld meg a gyermeküket váró édesanyákat és születendő gyermekeiket, oltalmazd a kisgyermek első lépteit, az iskolás gyermekeket, az egész ifjúságot.

Légy a betegek ereje, az idős, elhagyatott emberek támasza, az özvegyek gondviselője, az árvák atyja. Örködjél minden családban a betegek és haldoklók mellett. De főleg azért könyörgünk, hogy légy velünk halálunk óráján. Légy oltalmazónk, menedékünk és végső megnyugvásunk. Engedd, hogy mennyei otthonodban mindegyikünk megtalálja az egész családot és örökre együtt legyünk a te Szentséges Szívedben. Amen.

A szent sebek rózsafüzér
(a hagyományos rózsafüzéren imádkozható)

A keresztre: Jézus Krisztus, Isteni Megváltónk, légy irántunk és az egész világ iránt kegyelmes és irgalmas! Amen.

A nagy szemekre (a Miatyánk helyett): Örök Atya! Felajánlom Neked a mi Urunk, Jézus Krisztus szent Sebeit, hogy lelkünk sebei begyógyuljanak.

A három kis szemre (az első három Üdvözlégy helyett):

1. Szent Isten, szent erős Isten, szent halhatatlan Isten, irgalmazz nekünk és az egész világnak. Amen.
2. Kegyelmezz és irgalmazz nekünk, Jézusom a jelen veszedelemben, fődj be minket drága szent Véreddel. Amen.
3. Örök Atya! Mutasd meg nekünk irgalmasságodat a Te egyszülött Fiad, Jézus Krisztusnak Vére által. Amen.

Kis szemekre (Üdvözlégyek helyett): Jézusom, Szent Sebeid érdeimei által bocsáss meg nekünk és könyörülj rajtunk!

Befejezésül (háromszor): Örök Atya! Mutasd meg nekünk irgalmasságodat a Te egyszülött Fiad, Jézus Krisztus Vére által. Amen.

A Szereteláng rózsafüzér
(a hagyományos rózsafüzéren imádkozható)

A keresztre: Isteni Megváltónk öt szent Sebe tiszteletére mélységes áhitattal egymás után ötször vetünk keresztet.

A nagy szemekre (Miatyánk helyett)

Szűz Mária Fájdalmas és Szeplőtelen Szent Szíve, könyörögj értünk, kik Hozzád menekülünk!

A három kis szemre (az első három Üdvözlégy helyett):

1. Istenem, hiszek Tebenned, mert végtelenül jó vagy!

2. Istenem, remélek Tebenned, mert végtelenül irgalmas vagy!
3. Istenem, szeretlek Téged, mert mindennél szeretetreméltóbb vagy!

Kis szemekre (Üdvözlégyek helyett): Szűzanyánk, ments meg minket Szeplőtelen Szíved Szeretlángja által!

Minden tized után mondjuk el a fohászt:
Áraszd Szeretlángod kegyelmi hatását az egész emberiségre most és halálunk óráján! Amen.

Befejezésül (a Szentháromság tiszteletére) háromszor mondjuk:
Dicsőség az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek,
miképpen kezdetben, most és mindörökké! Amen.

Isteni irgalmasság rózsafüzére
(a hagyományos rózsafüzéren imádkozható)

Keresztre: Miatyánk... Üdvözlégy... Hiszekegy...

Nagy szemekre: Örök Atya! Felajánljuk Neked, a mindenek felett szeretett Fiadnak, a mi Urunk Jézus Krisztusnak Testét és Vérért, Lelkét és Istenségét, engesztelésül bűneinkért és az egész világ bűneiért.

Kis szemekre: Ó, Atyánk! Az Ő fájdalmas szenvedéseiért bocsáss meg nekünk, és irgalmazz az egész világnak!

Befejezésül (háromszor): Szent Isten, Szent erős Isten, Szent halhatatlan szent Isten, könyörülj rajtunk és az egész világon!

Könyörgés: Urunk Jézus Krisztus! Áldj meg és védj meg minden jóakarató embert ezen a világon. És mindazoknak, akik távol állnak tőled, adj jóakaratot. Indítsd őket az igazság keresésére és segítsd őket, hogy Téged megtaláljanak, megismerjenek, megszeressenek és soha el ne hagyjanak. Amen.

Szeretetláng litánia

Üdvözlégy Mária, kinek Szeplőtelen Szívében az Isten és emberszeretet szüntelenül lángol!

Hogy a Szeplőtelen Szív Szeretetlángja áthassa lelkünket!

Add meg Urunk, Istenünk!

Hogy tökéletes istenszeretetre készítse szívünket

Hogy őszinte emberszeretetre gyűjtsa szívünket

Hogy Szeretetlángod, Édesanyánk, legyen a családok melegeztető fényforrása

Hogy ezen fényforrásnál a családok megszentelődjenek

Hogy anyai Szíved Szeretetlángja a kisgyermek lelkét is átjárja

Hogy Édesanyánk Szívének fénye utat mutasson nekünk

Hogy a Szeretetláng által megvilágított úton járjunk

Hogy Szíved Szeretetlángjánál felismerjük életünk értelmét

Hogy Szíved Szeretetlángja kiegészse lelkünkben a bűnök és a hibák csíráit

Hogy Szeretetlángod felszítsa a jóra való törekvésünket

Hogy Édesanyánk Szeretetlángját közvetítsük testvéreinkhez

Hogy Édesanyánk Szeretetlángja bevilágítson a sötét lelkekbe

Hogy Édesanyánk Szeretetlángja a fagyos lelkeket buzgóságra serkentse

Hogy Szívének Szeretetlángjától a kőszívek is meglágyuljanak

Hogy Szívének Szeretetlángja fölrázza a közömbösöket

Hogy Szívének Szeretetlángja felgyűjtsa az apostoli lelkeket

Hogy Édesanyánk Szívéből feltörő Szeretetláng minden emberhez eljusson

Hogy Édesanyánk Szeretetlángja gyűjtsa istenszeretetre lelkünket

Hogy Szívének Szeretetlángja oltsa ki a gyűlölet tüzét

Hogy Szívének Szeretetlángja világítsa meg minden nép vezetőjének értelmét

Hogy Édesanyánk Szívéből kapott Szeretetlángot életünk végéig őrizzük

Hogy a Szeretetláng szelíd fényénél haladjunk az Ég felé

Hogy Édesanyánk Szívének Szeretetlángja világítson nekünk a halál

óráján

Hogy a belőle áradó Szeretetláng szüntelenül lobogjon bennünk
Hogy a Szeplőtelen Szív Szeretetlángja beragyogja mielőbb az egész világot

Szent József! Te szállást kerestél a Szűzanyának Betlehemben, segíts nekünk is szállást keresni az emberi szívekben az Ő Szeretetlángjának!

Pio atya imája Jézus Szent Szívéhez

Ezt az imát Pio atya „ellenállhatatlan kilencednek” nevezte. Amennyiben kilencedként imádkozzuk, akkor kilenc egymást követő napon mondjuk ezt az imát!

I. Jézusom, Te mondtad: „KérjeteK és kaptok, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek” (Mt 7,7). Íme, zörgetek, keresek és kérem a kegyelmet, hogy ...

Miatyánk... ÜdvözlégY... Dicsőség...

Jézusom Szent Szíve, remélek és bízom Benned!

II. Jézusom, Te mondtad: „Amit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek” (Jn 15,16). Íme, most nevedben kérem az Atyától a kegyelmet, hogy ...

Miatyánk... ÜdvözlégY... Dicsőség...

Jézusom Szent Szíve, remélek és bízom Benned!

III. Jézusom, Te mondtad: „Ég és föld elmúlnak, de az én igéim nem múlnak el” (Lk 21,33). Íme, most szavad csalatkozhatatlanságára támaszkodok, és kérem a kegyelmet, hogy ...

Miatyánk... ÜdvözlégY... Dicsőség...

Jézusom Szent Szíve, remélek és bízom Benned!

Jézusom szentséges Szíve, Te nem tudsz részvétlen lenni a szerencsétlenek iránt; légy irgalmas hozzánk, nyomorult bűnösökhöz is! Add meg nekünk Szűz Mária Szeplőtelen Szívének, a Te és a mi gyengéd szerető Édesanyánknak közbenjárására a kért kegyelmeket!

Szent József, az Úr Jézus nevelőatyja, könyörögj érettünk!

Szent József ima

Szent József, légy házunk ura,
kis családunk patrónusa.
Egyetértés, hű szeretet egyesítse szíveinket.
Az ég felé mutass utat,
gyámolítsd az ellankadtat.
Küzdelmünkben légy vezérünk,
erényekben példaképünk.
Átadjuk e ház kulcsait,
oltalmazd és védd lakóit.
Zárd ki mindazt, ami káros, ami üdvünkre hátrányos.
Engedd be az Isten-áldást,
minden jóban gyarapodást.
Ajánlj minket Jézusodnak és szeplőtlen Szűz Arádnak,
hogy családunk kicsiny háza
Názáretnek legyen mása. Amen.

***

Ima Szent József oltalmáért

Jóságos Szent József!
Oltalmazd családunkat/közösségünket:
segíts, hogy Istennek mindenkor tetszésére legyünk.
Te mindent kérhetsz számunkra, hiszen Jézusnak nevelőatyja vagy.
Esdj ki mindnyájunknak igazi istenfélelmet, élő hitet,
hűséget, világos és tiszta lelkiismeretet,
természetes aláztatosságot,
nagy szeretetet Isten és minden felebarátunk iránt.
Könyörögj érettünk, hogy egyre tökéletesebben éljünk,
a bizalom útján haladjunk és soha el ne lanyhuljunk.
Járj közben értünk, hogy Isten minket is szentekké tehessen!
Védelmezz bennünket, hordozd testi-lelki ügyeinket,
ajánlj mindnyájunkat Jézus és Mária Szívének.
Amen.

Az édesanya imája

Bizalommal fordulok hozzátok,
gyermekeim őrangyalai,
kiket Isten állított melléjük.
Mindenekelőtt azért a kegyelemért könyörögjétek,
hogy őket Isten és a mennyország számára nevelhessem.
Oltalmazzatok őket ott,
ahol az én szemem nem őrködhet felettük,
kísérjétek őket ott,
ahová az én lábam nem követheti őket.
Figyelmeztessétek őket ott,
ahol az én hangom nem éri utol őket,
vezessétek és mentsetek meg őket
a mennyország számára!
Isten fizesse meg szereteteteket! Amen.

(Tengernek Csillaga IV/5.)

***

Gyermekeimért, az őrangyalukhoz

Gyermekeim Őrangyalai, rátok bízom enyéimet,
mikor én már nem őrizhetem, nem vezethetem őket.
Védjétek meg őket ma és minden nap
minden testi és lelki bajtól,
hogy megmeneküljenek a rossztól.
Ébresszétek föl lelkiismeretüket a kísértések idején,
és erőtből kölcsönözzetek támaszt nekik a lankadás óráján.
Szent angyalok,
kik örökké az Úristen színe előtt jártok,
kérjétek az Istent,
hogy mindent jóvégre vezessen családunkban,
hogy mi, akik összetartozunk,
majdan veletek együtt dicsérhessük és imádhassuk Őt.
Amen.

(Éneklő Egyház, 1196. o.)

Gyermekét váró anya imája

Áldd meg, Jézusom, különös kegyelmeddel azt a kicsit,
akit reám bíztaál, s akit most a Te oltalmadba ajánlok.
Neked ajándékozom őt: legyen inkább a Tiéd, mint az enyém.

Formáld a lelkét és tedd széppé,
hogy méltó hajléka legyen a Szentléleknek.
Fogadd el és szenteld meg a jelenben és a jövőben is
azokat a szenvedéseket,
melyeket mint jövődő anya, íme, felajánlok Neked.
Szent Őrzőangyal, vezesd el gyermekemet, amint a földre érkezik,
a szent keresztséghez.

Őrizd meg már most minden bajtól,
s később mindentől, ami lelkére sötétséget boríthatna.
Mária, légy az ő égi Édesanyja!
Szent József, őrködj felette, mint egykor őrködtél a kis Jézus fölött.
Amen. (Éneklő Egyház 1196. o.)

***

Hazánk őrangyalához

Ó hazánk Szent Őrangyala, Tiéd a kiváltság, hogy megvédd remény-
ségünk szeretett földjét. Hozzád fordulunk, Szent Angyalunk, Isten
igazságosságának, szépségének és igazságának hatalmas követe!
Vezess elhatározásainkban, őrködj céljaink fölött! Tisztítsd meg kí-
vánságainkat! Hozd el népünk számára Isten irgalmának világossá-
gát! Hozd el népünknek Isten irgalmas jóságát! Hozd el népünknek
Isten irgalmas szeretetét!

Ments meg minket, Isten igazságosságának szent angyala, múltunk
tévedéseitől! Tedd nemessé népünket Isten akaratának igazságával!
Tedd erőssé népünket Isten akaratának bölcsességével!

Áraszd népünkre Isten akaratának áldását! Áraszd ki Isten Lelkének
jóságát földjeinkre és folyóinkra! Áraszd szét Isten Szentségének jó-
téményeit a szelek által fáinkra, virágainkra és mezőinkre! Áldd
meg állatainkat, halainkat és madarainkat!

Vedd hatalmas szárnyadra népünket, és vígy minket mindörökre
Isten irgalmas Szívébe! Amen. (Tengernek Csillaga II/5.)

A merész hit szárnyai

Zengjed nyelv a dicsőséges Test titkát, s a drága Vért,
melyet hullatván értékes váltságul az emberért
a föld Ura, a fölséges méh gyümölcse nem kímélt.

Egünk küldte, s nekünk szülte tiszta Szűz, szeplőtelen,
köztünk élt és hinté földre az ígét, mely jót terem,
s csodás szertartással ülte búcsúestjét ideleln.

Mert a végső estebédet tartván ő és társai,
együtt a törvényes étket jámborul fogyasztani,
étkül a tucatnyi népnek önmagát osztotta ki.

A kenyeret öntestévé ígézte az Ige-Test,
s a bor lett Krisztus vérévé: magyarázni ne keresd!
Hit dolga és igaz szívé, hogy erősen tartsa ezt.

Méltó ezt a nagy Szentséget térdre hullva áldani,
és a régi Szövetséget új rítussal váltani,
pótolják a test érzéket a merész hit szárnyai!
(Tantum ergo Sacramentum...)

Az Atyának és Fiának légyen áldás, dicsőség,
üdv, hozsanna és imádat, ujjongások hirdessék,
s aki Kettejükből árad: a Lélek is áldassék.
(Genitori Genitoque...)

Amen

(Himnusz, Úrnapi Vesperás)

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

Paul Claudel: Délben a Szűzanyánál	1
Mindszenty József: Lángtenger kell imádságból	2
Dsida Jenő: Édesanyám keze	4
D. C. Marmion: Szűz Mária bekapcsolódása Fiának művébe	5
Mária kegyhelyek	
Solymár	11
Ez a kegylem ideje. Imádkozzatok! Imádkozzatok!...	12
Perger Gyula: Amíg Ő akarja.	13
VI. Pál pápa: A papi életben Isten az első	16
A lelkek buzgó szolgálata	17
Török József: Idős papok az Egyházban	18
Tóth Tihamér: Egy kis fehér ostya.	21
Az Oltáriszentség felbecsülhetetlen ajándéka	22
Tóth Tihamér: A Mária-tisztelet hitünket erőssé teszi	24
VI. Pál pápa: Amikor a rózsafüzér titkairól elmélkedünk	25
Rózsafüzér	
A dicsőséges olvasó titkai	27

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában
Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:
A Szentlélek Mátkája

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány